

- 1 Ὁ Χάρος μὲ τὸν Ἔρωτα εἶχαν πλικέψειν
εἰς μὴν μονὴν κ' ἦτον βραδὺν κ' εἶχαν πεζέψειν.
Ἐν τῷ πρώτῳ μὴν ξεύροντας τί θέλει γένει
ἀλλάχτησαν εἰς αὐτοῦ τοὺς ὅλα τὰ βέλη.
- 5 Ὁ Ἔρωτας τὸ λοιπονίν, ὅπου λαβώση
τοὺς νιούτσικους τὸν θάνατον κάμνει νὰ δώση
καὶ ὁ Χάρος τοὺς γέροντες γιὰ ν' ἀγαπήσουν
σφίγγει καὶ ὄλην τὴν φρόνεσιν τέλεια ν' ἀφήσουν.
ἽΩ Ζεῦ, ποὺ ὅλα δύνεσαι καὶ θεὰ Βένους,
- 10 μετὰστρεψε κείν' τ' ἄρματα καὶ πὲ νὰ γένη
ὅπως τὸ ξίφος τῆς φιλιᾶς τοὺς νιούς ν' ἀφταίννη
κι ὁ θάνατο στοὺς γέροντες δίκιον νὰ μπαίννη.

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.